

фесскый ѿ дрѣгы свашенны лица числомъ до 200 дѣши, събрани противъ Несторіа Патріарха Цариградскаго, който (несторій) ѣ ѿскалъ да докаже: Іисѹсъ Хрїстосъ да сѧ ѣ простъ человекъ родилъ ѿ послѣ придоуылъ Божественнѧ-тѧ си силѧ; оттова ѿ двѣа Марїа наричаше Хрїстородица ѧ не Богородица, ѿ дрѣгы много злохѣлны ереси влюваше. За това быде ѡсѣжденъ ѡтъ Вселенскаго Събора, ѧ за безмїе-то си прїа ѡтъ Бога наказанїе: черкѣ ѿздохѣ богохѣлнымъ мѣ лзыкъ. Томъ Съборъ подтверди Символа на вѣрѧ-тѧ ѿ запрѣти да сѧ допзлава, ѿли да сѧ сзкрацава.

ОТЪ ТРЕТІЙ ДО ЧЕТВЕРТЫЙ СЪБОРЪ ОМ ІЗМІНАХЪ 20 ГОДЪ,

Четвъртый Вселенскый Съборъ быде въ лѣто 451 по Рожд. Хр. въ царѣванїе-то Маркѣяново ѿ градъ Халкыдонъ. О҃тци Свѧтїи вѣхѧ до 630 дѣши. Пѡ-старѣйшины ѡтъ нихъ вѣхѧ: Аѧатолїи Патріархъ Цариградскый, Іѡвѣналїи Іерѡсалимскый, Максимъ Аѧтіохыйскый ѿ дрѣгы Свѧтителскы избрани лица, събрани противъ злочестиваго Дїоскора Патріарха Аѧександрїйскаго, ѿ ѣктихѣа Архимандрита, които Господа нашего Іисѹса Хрїста ѿповѣдѣвахѣ єдиносѡбіна съ О҃тца, нѧ за прїѧтїе-то на человекѣско-то єстество хѣлахѣ, ѿ двѣ-тѣ єстества на Божестко-то ѿ на человекѣство-то по соединенїю сликахѣ, ѿ мечталахѣ че єдно ѡтъ тыа єстества є нечестиво: ѿ ѡще прилагахѣ че ѿ Божество-то є страдало, ѧ за человекѣско-то сѧщество на Сына Божїа говорахѣ да не є было кѧто наше-то, ѿ нито да былъ прїаѧлъ плоть ѡтъ Крѡвь-тѧ двѣвическѧ, нѧ да сѧ ѣ родилъ съ нѣкой неизрѣченъ ѡбразъ Божественный. Томъ Свѧтый Съборъ ѧнадематиса